

че азъ ща да умра съ тоя байрякъ; но никога нѣма да посрама бѣлгарското име.

Много гласове.

Да е живъ Стефанъ!

Дѣдо Никола.

Хайде, момчета, закланете са и вие, защото времето не чѣка.

Сѣко едно момче цѣлува кръстътъ и евангелието, проговаря по нѣколко думи и отива на страна.

Дѣдо Никола (изважда изъ пазухата си една хартия, подава я Христовичу и маха съ рж-ка на момчетата да са приближатъ).

На, прочети. А вие, момчета, слушайте.

Христовичъ (чете).

Ние долуподписанните са заклѣхме да защитаваме отечеството си отъ турските крѣволоци и отъ сичките други наши неприятели. Ние са съвѣтовахме между себѣ си и единогласно избрахме: Хаджи Димитра Ясѣнова за войвода, Стефана Караджа за байряктаринъ, а Иванча Христовича за писаринъ. Ние са заклѣхме, че ще са повиняваме на нашите предводители и да имъ не противорѣчиме въ нищо. Ние са заклѣхме още, че ще да отмѣстиме и на нашите чорбаджие и на ония народни и зѣдници, които ни продаватъ почти сѣки день на турци и на грѣци. Обѣщанието ни е свѣщенно.

Много гласове.

Заклѣваме са.